

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 02/02/2017

Αριθμός απόφασης: 426

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8- ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313333237
ΦΑΞ : 2313333258
E-Mail : ded.thess@n3.syzefxis.gov.gr
Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170)
 - β. Του άρθρου 17 παρ. 1 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94)
 - γ. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - δ. Του άρθρου 59 του πδ 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - ε. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - στ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - ζ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου

Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

η. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β'165/19-1-2015) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

θ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α 1118063ΕΞ2016/05-08-2016 Απόφασης του Γ.Γ. της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 2562/19-08-2016) με θέμα «Τροποποίηση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Δ.Ε.Δ. και Εσωτερικού Ελέγχου της Γ.Γ.Δ.Ε.».

ι. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30-8-2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1-9-2016) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

ια. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, νομίμως εκπροσωπούμενης από την διαχειρίστρια αυτής με Α.Φ.Μ., κατά της με αριθμό ειδοποίησης-2016 (αρ. δήλωσης/2016) πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2016 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την με αριθμό ειδοποίησης-2016 (αρ. δήλωσης/2016) πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2016, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας με την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό ειδοποίησης-2016 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2016 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρίας ΕΝ.Φ.Ι.Α. ποσού 11.090,03€ (κύριος φόρος 8.707,88€ πλέον συμπληρωματικού φόρου 2.382,15€).

Η προσφεύγουσα εταιρία, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξεως προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Μη νόμιμη η κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης. Η ηλεκτρονική κοινοποίηση δεν είναι νόμιμη, εφόσον το δημόσιο δεν έχει θεσπίσει την ηλεκτρονική υπογραφή.
2. Προσβολή της αρχής της προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου.
3. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη λόγω μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

4. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη λόγω μη έκδοσης υπουργικής απόφασης περί διάκρισης χώρων κύριας και βοηθητικής χρήσης.
5. Παραβίαση της συνταγματικής αρχής της αναλογικής ισότητας στα δημόσια βάρη.
6. Παραβίαση της συνταγματικής αρχής της απαγόρευσης της διπλής φορολόγησης. Δυσαναλογία κύριου και συμπληρωματικού φόρου.
7. Παραβίαση των εγγυήσεων προστασίας της ιδιοκτησίας – αντισυνταγματικό δημοτικό αποτέλεσμα του ΕΝ.Φ.Ι.Α.
8. Παραβίαση της αρχής της μη επιβολής φόρου σε απρόσοδη περιουσία. Τα μη ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα της προσφεύγουσας εταιρίας αποτελούν απρόσοδη περιουσία – παραχθέντα έτοιμα προς πώληση προϊόντα τα οποία λόγω της οικονομικής κρίσης δεν κατέστη δυνατόν να πωληθούν.
9. Παραβίαση του εσωτερικού, του ευρωπαϊκού και του διεθνούς δικαίου.
10. Ευθύνη των οργάνων της διοίκησης για τη νομιμότητα των πράξεων τους.
11. Παράβαση των υποχρεώσεων της Διοίκησης, αναφορικά με ορθή διοικητική συμπεριφορά. Παραβιάζονται αρχές όπως η αρχή της νομιμότητας της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας, της ισότητας. Η διοίκηση υπερβαίνει τα άκρα όρια της διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά τη βλάβη του φορολογούμενου.
12. Αυθαίρετος και εσφαλμένος υπολογισμός φόρου.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί μη νόμιμης κοινοποίησης της προσβαλλόμενης πράξης.

- **Επειδή**, στο άρθρο 5 του Ν. 4174/13 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται **εγγράφως ή ηλεκτρονικώς**.....3. Εάν η πράξη αφορά νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, η κοινοποίηση συντελείται εφόσον: α) κοινοποιηθεί ηλεκτρονικά σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του ν. 3979/2011 ή στο λογαριασμό του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας ή του νομίμου εκπροσώπου ή του φορολογικού εκπροσώπου τους στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης, την οποία ακολουθεί ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του, ή β).....».
- **Επειδή**, η κοινοποίηση αποτελεί μέσο δημοσιότητας της πράξης, ακριβέστερα μέσο γνωστοποίησης του περιεχόμενου της, και όχι συστατικό στοιχείο αυτής. Αφορά, ειδικότερα, την αντιταξιμότητα (*opposabilité*) της πράξης έναντι του αποδέκτη της στον οποίο επιβάλλει υποχρεώσεις. Κατά συνέπεια, παράλειψη της κοινοποίησης ή τυχόν ελαττώματά της δεν θίγουν το υποστατό της πράξης. Περαιτέρω, ελάττωμα περί την κοινοποίηση δεν βλάπτει, κατ' αρχήν, το κύρος της πράξης όπως συνάγεται από πάγια νομολογία του ΣτΕ (4868/2013, 867/2010, 465/2007) (βλ. Ευγενία Β. Πρεβεδούρου, *Κοινοποίηση ατομικής διοικητικής πράξης - άρθρο 19 ΚΔΔιαδ. Γενικό διοικητικό δίκαιο*, 2015).

- **Επειδή**, σε κάθε περίπτωση η προσβαλλόμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) αναρτήθηκε στον λογαριασμό της προσφεύγουσας εταιρίας στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης στις/2016, παρέχοντάς της το δικαίωμα υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής. Η προσφεύγουσα εταιρία, αξιοποιώντας το δικαίωμα αυτό, υπέβαλε, στις/2016 την με αρ. πρωτ. ενδικοφανή προσφυγή, προβάλλοντας τις αντιρρήσεις της σχετικά με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός περί μη νόμιμης κοινοποίησης της προσβαλλόμενης πράξης προβάλλεται από την προσφεύγουσα εταιρία παρελκυστικά και απορρίπτεται.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί προσβολής της αρχής της προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου.

- **Επειδή**, στην παράγραφο 2 του άρθρου 32 του Ν. 4174/13 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «**2. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση**»,
- **Επειδή**, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/13 «**2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου**, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1».
- **Επειδή**, από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι η υποχρέωση της φορολογικής διοίκησης να λάβει υπόψιν της τους ισχυρισμούς του φορολογούμενου αφορά αποκλειστικά τις πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, οι οποίες εκδίδονται κατόπιν ελέγχου. Άλλωστε, η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται βάσει στοιχείων που ο ίδιος ο φορολογούμενος παρέχει με δήλωσή του. Ως εκ τούτου, παρέλκει η υποβολή απόψεων εκ μέρους του.
- **Επειδή**, αναφορικά με την προσβαλλόμενη πράξη, ο προσδιορισμός του φόρου (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), διενεργήθηκε βάσει της δήλωσης στοιχείων ακινήτων Ε9, την οποία η ίδια η προσφεύγουσα επιχείρηση έχει υποβάλει.

Ως εκ τούτου παρέλκει η υποβολή απόψεων εκ μέρους της προσφεύγουσας μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, καθιστώντας τον σχετικό ισχυρισμό αβάσιμο.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών

- **Επειδή**, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.
- **Επειδή**, σύμφωνα με το σκεπτικό της 4446/2015 Απόφασης ΣτΕ «Ακυρώνεται η παράλειψη της Διοίκησης να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 41 παρ. 1 του Ν.1249/1982 έκδοση απόφασης αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της Χώρας. – Το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις συνθήκες της υπόθεσης και σταθμίζοντας τα συμφέροντα των διαδίκων, ιδίως δε την ύπαρξη έντονου δημόσιου συμφέροντος, συνισταμένου στην, κατά το δυνατόν, αποφυγή αιφνίδιας διακύμανσης των φορολογικών εσόδων του Κράτους υπό τις παρούσες δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες, κρίνει ότι η ακύρωση της ανωτέρω παράλειψης πρέπει, κατ' εφαρμογή της παρ. 3β του άρθρου 50 του π.δ. 18/1989, να μην αναδράμει στο χρόνο συντέλεσής της, αλλά στις 21.5.2015, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας εντός της οποίας η Διοίκηση όφειλε να εκδώσει τη σχετική πράξη της».
- **Επειδή**, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1009/18.1.2016 με θέμα «Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλης της Χώρας »:« 1. Οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ΠΟΛ .1040/1.3.2011 (ΦΕΚ 434/Β΄/2011) και ΠΟΛ.1156/28.6.2013 (ΦΕΚ 1627/Β΄/2013), οι οποίες εκδόθηκαν κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982, καταργούνται. 2. Αναπροσαρμόζουμε τις τιμές οι οποίες είχαν καθοριστεί με τις με αριθμ . πρωτ. 1020564/487/00ΤΥ/Δ΄/27.2.2007, ΠΟΛ. 1034/27.2.2007 (ΦΕΚ 269/Β΄/28.2.2007), 1175023/3752/00ΤΥ/Δ΄/28.12.2010, ΠΟΛ. 1200/28.12.2010 (ΦΕΚ 2038/Β΄/29.12.2010) και ΠΟΛ . 1093/29.4.2013 (ΦΕΚ 1068/Β΄/29.4.2013) αποφάσεις, όπως αυτές ισχύουν σήμερα, για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των εντός σχεδίου πόλης ή ορίων οικισμού ακινήτων που μεταβιβάζονται με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεά, γονική παροχή και περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα βιβλία τιμών που τις συνοδεύουν, ως ακολούθως:(...) 5. Η απόφαση αυτή θα ισχύσει από 21/5/2015. (...)».
- **Επειδή**, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός περί μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών απορρίπτεται ως παρελκυστικά προβαλλόμενος.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί ακυρότητας της προσβαλλόμενης πράξης μη έκδοσης υπουργικής απόφασης περί διάκρισης χώρων κύριας και βοηθητικής χρήσης.

- **Επειδή**, το άρθρο 4 του Ν.4223/2013 ορίζει ότι: «Α. 1.....δ) Η χρήση των χώρων του κτίσματος διακρίνεται σε κύρια και βοηθητική. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται η διάκριση των χώρων σε κύρια και βοηθητική σχετικά με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου..... 2. Για τον υπολογισμό του κύριου φόρου, με βάση τα κριτήρια της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται συντελεστές ως εξής:..... ζ) **Συντελεστής Βοηθητικών Χώρων (Σ.Β.Χ.)**, ο οποίος ορίζεται σε 0,1...»
- **Επειδή**, από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει σαφώς ότι υφίσταται διάκριση στον προσδιορισμό του φόρου μεταξύ κύριων και βοηθητικών χώρων, δεδομένου ότι στους βοηθητικούς χώρους εφαρμόζεται διαφορετικός- μειωμένος συντελεστής ο οποίος ορίζεται σε 0,1.

Ως εκ τούτου ο εν λόγω ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί παραβίασης της συνταγματικής αρχής της απαγόρευσης της διπλής φορολόγησης.

- **Επειδή** σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 4223/2013, «Ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο».
- **Επειδή** σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ανωτέρω νόμου, ο συμπληρωματικός φόρος υπολογίζεται, ως προς τα νομικά πρόσωπα, επί της συνολικής αξίας της ακίνητης περιουσίας με συντελεστή 5%.
- **Επειδή** ο επιβαλλόμενος βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 και 5 του ν. 4223/2013 συμπληρωματικός φόρος δεν αποτελεί ξεχωριστό, αυτοτελή φόρο αλλά τμήμα της συνολικής επιβάρυνσης του ΕΝΦΙΑ, έτσι ώστε δεν υφίσταται θέμα επιβολής διπλής φορολόγησης.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός περί διπλής φορολόγησης απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί παραβίασης της αρχής της μη επιβολής φόρου σε απρόσοδη περιουσία.

- **Επειδή** σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος, «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».
- **Επειδή** ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας απέβλεψε επιτρεπτως κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 532/2015, 3342-3349/2013, 1972/2012).
- **Επειδή**, όπως γίνεται παγίως δεκτό από τη νομολογία, επιτάσσοντας ο συνταγματικός νομοθέτης (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 και 78 παρ. 1) να συνεισφέρουν οι πολίτες στα δημόσια βάρη αναλόγως της φοροδοτικής τους ικανότητας, παρέχει ταυτοχρόνως ευρεία ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να διαμορφώνει το εκάστοτε κατάλληλο φορολογικό σύστημα προς επιβολή και είσπραξη των φορολογικών επιβαρύνσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές ρυθμίσεις γίνονται βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, καθώς και να φορολογεί ή να μη φορολογεί ορισμένη κατηγορία προσώπων, εκτιμώντας τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες (ΣτΕ 2975/2011, 3028/2009, 3485/2007 κ.α.).

Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός περί επιβολής φόρου σε απρόσοδη περιουσία είναι αβάσιμος και απορρίπτεται.

Αναφορικά με τους λοιπούς προβαλλόμενους ισχυρισμούς.

- **Επειδή**, σε κάθε περίπτωση ο υπολογισμός του ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων έγινε με βάση τις ισχύουσες διατάξεις του Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) και τις υποβληθείσες δηλώσεις ακίνητης περιουσίας Ε9.

- **Επειδή**, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.
- **Επειδή**, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.
- **Επειδή** σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα και παραθέτοντας τις ισχύουσες διατάξεις του νόμου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ.-2016 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης εταιρίας- καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ. ειδοποίησης-2016 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016

Ποσό πληρωμής: 11.090,03€

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την από2016 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 έτους 2016 (ΑΧΚ) του Γ.Γ.Δ.Ε. και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

**Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α8 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α.α.**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.